

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Ser. De b[ea]tissima maria magdalena.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

De sancta Maria

Tertio propter miraculorum
conuersione. **Ps.** Mirabilis deus in san-
ctis suis. Fecit utique miracula tripla. **Pr-**
imo morbos curando. **Cu** enim esset iuxta cesar-
sarienburgum: quedam quae pro corpore mediū vulne-
ratus erat sanauit. **Cu** esset etiam ibidem iux-
ta fluuiū quedam: oēs nedū vicini sed et ex-
tranei fluentes a quocumque infirmitate deti-
nerent tangeres eius vestimentū curabatur. **Tre-**
post tres annos a passione sua contigit quedam
effodere vbi sepultū iacebat corpus eius.
Et eadem die quedam a natiuitate cecum prope locum
cū trāsies ex diuina voluntate iuxta tumulū
eius dormiens audiuisset angelū dñi dicentem
sibi corpus christi clari ibidem sepultū. **Qui** sur-
ges ex terra illa octiduo locū tetigit: et illic vi-
sum recepit. **Tre** quedam a demonio possessus
in abbatiā malidū liberauit. **Bar.**
vi. **Sig** eos incrediderunt: hec sequetur. **In-**
noie meo demo. eijciet. **Et** ibidem. **Sup** et
gros manū ipso. et bñ ha. **Secūdo** mortuos
suscitando. **Suscitauit** enim vnicū filiū pau-
pule mulieris cū adhuc esset iuxta cesarienburgum:
extēdit enim se super corpus pueri sic legitimus
heliū fecisse suscitādo filiū mulieris
sunamitis. **iiij. Reg. iij.** **Tertio** mirabili-
liter caput suū deponendo. **Cu** enim decollatus
fuisset: proprijs manibus caput suū accepit
et a loco illo in quod decollatus est vsque ad ce-
nobium suum detulit. **Ps.** Scitote quod dñs
sectam suā mirificauit honorificauit itaque
propter celestis gloriosus clarū vt impleat in eo
promissum saluatoris d. **Si** quis mihi mini-
strauerit honorificabit eū. **et.** **Hūc** igitur et
nos veneremur quoniam eius meritis gratiam
illā a dño consequamur quae sibi digne mini-
strare in hac mortalivita et a parte celesti rā-
dē in gloria honorificari mereamur. **Amē.**

Ser. De beatissima maria magdalena.

Vides hanc
mulierē. **Luce. vij.** **Qz** dñs se-
sus ita locutus est simoni phari-
seo ostendendo beatam magdalēnam designat
in ea singularē quandam excellentiā per-
fectionis. **Et** in illis tribus vocabulis tria
ostendit. **Primo** claritatē luminose exem-
plationis. cū dicit. **Vides. q. d. videre de-**

bes et eā considerare vt luminosissimū et
plurimē vere pnie et sanctificationis. **Secūdo** ostendit
singularitatē virtuose perfectionis. cū dicit. **hanc.** **Pronomē** enim illud demonstrati-
uū singularitatē significat. **Tertio** ostendit
possibilitatē fructuose imitationis. cū
dicit. **mulierē: q. scz fragilis est nature.** **Si**
igitur tot et tanta fecit mulier quae fragilis est
ditōis: quis excusari poterit si saltem si fecerit
quae in iuncta sunt de necessitate salutis. **Est**
autē precipue cōtēplanda triplex eius excellen-
tia virtuosa quae pro virtutibus imitari de-

Prima est excellentia cōpunctio-
nis purgatiue. **Secūda** est excellentia dilectionis vnitiue
Tertia est excellentia contemplationis
elevationis.

Prima igitur est excellentia cōpunctio-
nis purgatiue. **Cōpunctio** dicitur esse cor-
dis est peccatorum ablutiva. **Cōpunctio**
enim lacrymarum contritionis prouocat quibus
penitentia ablutit. **Unū** dicebat ps. **Ab-**
horzauit in gemitu meo. **s. p. cōpunctiones**
cordis: lauabo per singulas noctes. **s. p. sin-**
gula peccata. lectū meum. **s. penitentiam** meā.
Fuit autē cōpunctio et penitentia magda-
lene perfectissima propter tria.

Primo quod reiecit impeditiua.

Secūdo quod quesuit comparatiua.

Tertio quod parauit perfectiua.

Primo quod reiecit impediti-
ua: quae sunt precipue tria. **Primum** est pccati-
ue induratio: sicut iudei dure ceruicis erant
ab initio. **Exod. xxxij.** ait dñs ad moysen.
Lerno quod plus iste dure ceruicis sit. **Et**
tales non sunt apti ad penitentiam sed ad repro-
bationē eternā. **Eccl. iij.** **Cor** durum male
habebit in nouissimo. **hoc impedimentum**
reiecit magdalena quod in euāgelio delictū
cū dicit. **Ecce** mulier. **ecce** inquit tam parata
penitere mulier: quod vix habes cor emollitū.
Secūdo est culpe plangatio: quae quanto plus
fuerit plangata: tanto difficilius tollit. **Hier.**
xtij. **Si** potest ethiops mutare pellē suā
et pardus varietates suas: ita vos potest
ritis benefacere cū didiceritis mali: hoc
impedimentū non fuit in magdalena quod per
intelligi in euāgelio. cū dicit: **que** erat: quod est
verbum proteriti imperfecti: quod peccatum non
erat inueteratū sed facile sanabile. **Tertio**

tium est innocētie existimatio. Pētorē em̄
 se existimās innocēte nō fecit ad p̄nāz.
 Sicut infirmus se nō credens infirmum
 nō q̄rit medicinā. Parz in freneticis z fa-
 tuis: hoc in p̄dīmētū nō erat in magda-
 lena. Idē peccatrix: nec em̄ se reputabat
 innocēte que ad fontē misericōdie lauanda
 p̄t̄abat. Et si querās q̄ fuit occasio vt fie-
 ret magdalena talis z tāta peccatrix. Di-
 cendū. q̄ potuerūt eē tres. **P̄**rima ē for-
 mositas corporalis dispositōis. Erat em̄
 naturalit̄ pulcra: illāq̄ pulcritudinē am-
 pliabat cū ornatumano ac meretricio. La-
 lis aut̄ pulcritudo cū inhonestate habit̄
 aspectus vult̄ z gestus in magnū disc̄ri-
 mē ponit m̄lires: q̄ vt dī. Aureol̄ theol̄
 p̄b̄rast̄. **M**lier pulcra cito adamat z dif-
 ficile est custodire quā multi amant. Et
 Prover. vi. Fallax gr̄a z vana est pulc̄ri-
 tudo. Propter ea Hiero. acriter rephēn-
 dit ornātū inhonestū mulierū. **U**nāq̄ su-
 riā ait. **D**nat̄ iste nō dñi est velamē sed
 antic̄hristi: aut loquendū nobis vt vestiti-
 sum̄: aut vestiendū vt loq̄mur: ligua per-
 sonar castitatē z totū corp̄ p̄fert impudē-
 ticiā. Et idēz ad sacras virgines de p̄t̄i.
 virginali. **P**rophetiā ille fimo nō p̄ferat
 de vobis: filie eoz cōposite circūornate vt
 similitudo templi: z dealbate ab extra vt
 monumēta q̄ auro relucēt: intus p̄o ple-
 na sunt ossibus mortuoz. **H**e nō filie re-
 gis ch̄i: s̄z regis tyri: nō sufficit eis libido
 innata nature: s̄z occasione q̄runt exple-
 de libidinē. **A**ffectant p̄culdubio vt ocu-
 li viroz aurū cōtēplantes z gemas tandē
 figat in faciē: et furtiuus oculoꝝ suoꝝ nut̄
 bus facit̄ incit̄ ad libidinōsum incēdū
Hec ille. **S**c̄da occasio est vbertas tē-
 poralis possessiōis ob quā satisfaciebat
 corp̄ in delicijs suis epulando splēdi-
 de: dormiēdo: ac refugiēdo q̄scūq̄ labo-
 res: quod q̄nti periculi sit nedū in mulieri-
 bus sed etiam in viris declarat dñs per
 Ezech. xvj. di. **H**ec fuit iniquitas s̄dome
 tororis tue sanritas panis z abundantia
 et ocū. **T**ertia est libertas personalis
 conditiōis. **I**deo dicebat sapiēs. **E**ccl. vij
 Filie tibi sunt: serua corp̄us illarū. **M**a-
 gdalena autē erat in libertate sua sine pa-
 rentibus: sine viro. **I**deo tempus suū vob̄
 luptandū s̄ exp̄o s̄uit caput ornando: po-

liendo crines: yngendo faciē: cōponendo
 vestes: cagando vanas cantilenas: loq̄n-
 do lasciuā: et in domo sua (in qua sola mo-
 rabat seorsum a lazaro z martha qm̄ p̄
 trimoniū inter eos diuisum erat) cōuersa
 bant iuuenes cū ea: z cum eis carnalē vo-
 luprati operā dabat. **E**t licz non esset for-
 te publica meretrix: p̄t̄uens se pro p̄s-
 cio: hoc em̄ nō videt̄ credibile de muliere
 generosa plena diuitijs: frontem tamē s̄-
 bi fecit meretricis tamq̄ lasciuaz dissolu-
 ta erat in domo p̄t̄ia vt videretur quasi
 vna ex meretricibus que solent in lupana-
 rib̄ immorari adeo vt publice ab omnib̄
 diceretur peccatrix. **M**agdalenā: q̄ vt
 lis est in tali statu conditio tua. **Q**ntum
 denigrata est fama tua vt dicaris pecca-
 trix: scz notoria publica: z infamis. **V**ir-
 gilius. iij. eneydos. fama maluz quo nō
 aliud velocius vllum mobilitate viget:
 viresq̄z adquire eundo. **Q**uāta ignomi-
 nia propter tuam lubricam vitā circūde-
 dit parentelam tuā. **S**ed his omnibus
 grauius est q̄ facta es dei inimica: z eius
 angelis ac sanctis omnib̄ odiosa. **I**nfe-
 lix z ceca. **M**iserissima cur tanto studio
 p̄cas perdere celum: offendere deū: z in
 interitū currere damnationis eterne. **E**t
 quid aliud esse peccatricē nisi esse in peri-
 culo grandi damnationis eterne.

Sc̄do apparet penitētia

magdalenes esse p̄fectissima q̄ quesuit z
 habuit p̄paratiua z p̄cipue trita. **P**ri-
 mū ē pudorosa iniquitatē recognitō. **H**eco-
 gnouit enim mala que cōmisi: bona q̄ o-
 misit: damna q̄ incurrit. **C**ognouit peccoz
 suoꝝ magnitudinē turpitudinē z multitu-
 dinem. **C**ognouit dei cōtra peccatores
 seueritatē: erga penitētes pietatē z erga
 iustos liberalitatē. **S**ed quō ista cognō-
 uit: cum per peccatū anima efficiat̄ ceca.
Sapientie. ij. **E**xcecauit illos malicia illoꝝ
Et soph. j. **A**mbulabunt vt cecī quia dño
 peccauerunt. **E**t dicere possumus q̄ oim̄
 supradictozū cognitiōne acceptē p̄ lumen
 irradiantis gratie qui etiam peccatoꝝ
 z malis q̄ntū est de se offert claritatem z
 splendorem gratie sue: quidam autē dicūt
 z credibile est eam audisse ch̄m̄ predica-
 tem: peccata detestantē q̄ animā ad imat-

¶ Ber. De sc̄a Maria

ginē del factam deformant ⁊ ledunt. **Q**uā
acuta q̄ penetrabilia q̄ ve ardentissima
erant iesu ch̄isti verba: loquebat̄ liquidē
ex intimis cordis cū admirando seruoze:
bolleb̄ anēs eius yr̄anias eriperet de
laqueis diaboli. s̄bis igit̄ ch̄zi illumiata ē
ad cōgnitiōē turpitudinis pcti sui alioz
q̄ supradictoz. cognouit etiā beniuolen
tiā ⁊ misericōdiam redeptoz atq̄ ei⁹ presen
tiam. **I**ō d̄r in euangelio: vt cognouit qz
iesus accubuit in domo pharisei. **B**rege.
Ecce qz turpitudinis sue maculas aspe
xit lauanda ad fontē misericōdie cucurrit: cō
uulātes nō erubuit. **H**ā quia semetipsam
grauiter erubescēbat in tus: nihil esse cre
didit qd̄ v̄gredīdaref̄ foris. **Q**uid igitur
miramur fratres: mariā venientē an d̄m
suscipientem: suscipientē dicā an trahētē:
sed melius ⁊ trahētē suscipientē: qz n̄
mirū ipse eā p̄ misericōdiam traxit intus: qui
per māsuētudinē suscepit foris. **H**ec ille
Aug. in ser. Fruens q̄si importuna cō
uiuio: oportuna b̄n̄ficio. nouerat em̄ q̄nto
morbo laboraret: ⁊ illū ad sanādū idoneū
esse ad quē venerat sciebat. **H**ec **Aug.**
Secūm p̄paratiū est s̄tuosa volūtat̄
firmatio: exēplū de filio p̄digo. **L**uc. xv.
q̄ ex firmo p̄posito dicebat. **S**urgā ⁊ hō
ad p̄rem meū. ⁊c. **Q**uidit̄ autē magdalena
p̄positi firmitatē in hō q̄ attulit alabastro
vnguenti. i. vas factū de alabastro s̄z **L**u
rillū: qd̄ plenū erat vnguentō p̄cioso. **I**n q̄
mystice designat volūtas plena p̄posito
firmo se emēdādū: ⁊ b̄n̄ faciendū. **T**ertū
p̄paratiū est timorosa mentis humiliatio.
Hūilitas em̄ disponit ad gr̄am. **I**ac. iij.
Hūilitō dat gratiā. **H**ec autē humiliatio
pudorosa in magdalena apparuit in eo q̄
sicut dicit euāgelii. **E**rat stans retro se
cus pedes d̄ni. **Aug.** **A**ccessit nō ad ca
put d̄ni s̄z ad pedes: ⁊ q̄ d̄m male ambu
lauerat: vestigia recte q̄rebat. **H**ec ille.

Tertio apparet penitētia

magdalene p̄fectissima: qz p̄curauit p̄fē
ctiua: q̄ sūt p̄cipue tria. **P**rimū est do
lor p̄sciētie pungitue ex recōrdatiōe pec
catoz. **I**ō d̄r **I**a. iij. **E**mūdare manus
p̄ctoz ⁊ purificare corda duplices anio
Disieri estote. i. miseros vos esse cogno
scite: ⁊ lugere: r̄sus vester in lugrū reuer

taf: ⁊ gaudiū in merore. **H**ec ibi. **B**mō
dolozē ⁊ lugrū ostendit: qd̄ dicit in euāgel. qz
lachrymis cepit rigare pedes ei⁹. **Aug.**
Prius fudit lachrymas cordis et lauit
d̄ni pedes obsequo p̄fessiois. **E**t **B**re. **C**o
gitāti mibi de marie p̄nia flere magis li
ber q̄ aliqd̄ dicere. **C**ui⁹ em̄ vel sacū pe
ctus: ille hui⁹ peccatricis lachryme ad ex
emplū penitēdi nō emolliat. **C**onsidera
uit nāq̄ qd̄ fecit ⁊ noluit moderari qd̄ fa
ceret: sup̄ p̄uulātes ingressa est: nō iustave
nit: inter epulas lachrymas obtulit. **D**is
scere q̄ dolore ardet q̄ flere etiā inter epu
las nō erubescit. **H**ec **B**re. **E**rat pecco
in ei⁹ anio p̄ pctis abūdās dolor: quē p̄ la
chrymas euidenter ostēdebat. **T**or em̄ la
chryme ab ei⁹ oculis defluebat vt suffi
cerent ad lauandū pedes iesu: pieq̄ postu
mus p̄tēplari q̄ licz nihil diceret ore. i. cor
de suo tñ loq̄bat̄ ad d̄m dī. **O** bone ies
su. **O** pastor aiaz. **O** spes vnica salus
mee miserere mei. **E**go sum illa infelix et
ingrāta q̄ tā grauit̄ te offendi. **E**go sūz
illa q̄ lasciuo gestu: ve o aspectu: animoq̄
ornatu multoz anias illaq̄auit. **H**eu me
miserā qd̄ feci: **O** iesu clementissime sana
aiam meā: suscipe penitētē: p̄solare lachry
mantē: ad te veni: ad te fugi: ad te totis vi
scerib⁹ clamo: miserere mei peccatricē q̄
de cetero parata sum obtemperare volū
tati tue. **T**alia vel filia in p̄ntissimo cor
de magd. p̄sabat. **Aug.** **T**acita loq̄bat̄:
nō p̄monē p̄mebat s̄z deuotiōē ostēde
bat. **H**ec ille. **S**ecūm p̄fectiū p̄nie est ad
mor iusticie satisfactive p̄ culpīs cōmissis
quē in maria signat illud qd̄ in euāgelio
d̄r. q̄ pedes d̄ni capillis capis: sui terge
bat: q̄ peccauerat: p̄ eadē (s̄m **B**re. **S**atis
facere voluit: ⁊ q̄ in se hūit oblectamenta
tor in se inuenit holocausta. **P**eccauerat s̄z
qd̄ p̄ p̄sūptiōē ⁊ audaciā: satisfecit cū p̄e
cūdia ⁊ erubescētia: qz stetit retro ⁊c. **P**ec
cauerat p̄ sup̄biā: satisfecit p̄ hūilitatē torā
inclinata ad pedes iesu. **P**eccauerat p̄ va
nū gaudiū satisfecit p̄ lugrū **P**eccauerat p̄
vanū oculo aspectū: satisfecit cū lachrymarū
inundātia. **P**eccauerat p̄ mordimatum
capilloz decorē: satisfecit p̄ illoz p̄ceptuz
pedes iesu cū illis abst̄ ergedo. **O** felice cō
mutatio quā fecit dextera excelsi: q̄ paulo
ante a d̄o erat aliena nūc studiosissime illi

conat adherere. Tertiu est ardo: be-
nivolentie affectus p incendiu charitatis
z h significat: q osculabat pedes dñi z vn-
guento ungebat. Bre. Ardo amoris ru-
bigine peccat in ea consumpsit. Hec ille.
Prz igit mirabilis excellētia pnie z copu-
ctio in magdalena. Recte igit pctōibz
p speciali penitentie exēplari pponit: quē
admodū insinuant vba pposita saluato.
di. Fides hāc multerē.

Seda ē excellētia dilectōis vnitiue
fm Dio. iij. c. de di. no. Amor qñ
bet est virtus vnitiua amār, ad a/
matū. Et Aug. viij. de tri. dt. q amor ē iū-
ctura qdā duo aliq copulās vel copulare
ntēs siue apperēs amantē. s. z qd amat.
Fuit aut ardētissima dilectio magdalene
ad chm p quā sibi totalit adhererat z si-
bi p affectū vnita erat. Hāc aut dilectōez
ardētissimā tria euidenter declarāt.

Primū est pfectissima terrene mundā-
nitatis abdicatio.

Scōm est firmissima pte voluntatis
affectio.

Tertiu est singularissimā diuine beni-
gnitatis affectio.

Primū ē pfectissima ter-
rene mundanitatē abdicatio ne scz aliqē
nō inde posset impediri ab amore chm
p hō post pueritōez pilus frena pēpserit:
et post ascēsiōē dñi oia vēdidit pccūqz ad
pedes apłoz posuit. Potuit itaqz dicere
cū paulo Phil. iij. Que mibi fuerūt lucra
hec ppē chm arbitrata suz detrimēta zc.
Scđt. Et oia arbitroz vt stercoza vt chm
sū lucrifaciā. Propō h hz ioseph. ad destrū
secessit z ibide triginta ānis incognita mā-
sit. Cañ. vi. Fors ē vt mors dilectio: qz vī
delz cogit omnia relinquere.

Scōm est firmissima a p-
te voluntatē affectio. q mirabilr ad ipm
dñm afficiebat. Orig. Spūs marie magz
erat i corpe dñi sui qz in suo. Nesciebat ei
cogitare vel audire vllōq nisi de eo. Prz
aut mirabil ei? affectio ad dñm pcpue
triplicis. **P**rimo qz qntū poterat ipm
sp vbiqz associabat: in pñciatōe: in cruce:
in sepultura. Aug. Nimi? ardo amorz
eā sollicitabat. Hec ille. Quicūqz poterat
ad pedes ei? hūillime sedebat. Si loqnte

petro (Act. x.) cecidit spūscūs sup oēs q
audiebāt hū: qntā copā spūs credimus
sup eā descedisse q ipa salutē pba ab ipso
pbo incarnato audiebāt: qnta affectioz
dulcedine existimas eā pfulā cū dicat spō
sa. Cañ. iij. Velt lac sub lingua ei? Et no-
ta hñ quō sp ad pedes dñi diuertebat. nec
miz qz dulcedine inextimabilē ibi repie-
bat vbi pctōz remissōne acceperat. **Q**z tñ
bi dulces erāt illi sacratissimi pedes iesu
brā magd. Vbi eras igit o dulc? magd.
qñ tibi remissa sē pcrā: Ad pedes dñi mei
iesu, vbi eras cū audires e? suauissimaver-
ba: Ad pedes dñi Vbi eras cū pederet i
cruce: vbi qñ sepult? ē: vbi qñ tibi in ortu
appuit: vbi qñ tibi aljs multōbz obuia-
uit: p ad pedes dñi. **S**cōo apparet mī-
rabil ei? affectio ad dñm qz ipm absentez
feruētissime qrebat. qz vt di. Bre. A mo-
numēto dñi etiā discipul recedētibz: n re-
cedebat. Aug. Impatiēs ē amorz lachry-
mis mod? nō sit nisi amārī ceco def qd aq
mar. Cañ. v. Pūciare dilecto qz amore lā-
gueo. **T**ertio qz etiā postqz dñs in celū
ascēdit: de ipso sp loqbat z ipm affectuosil-
sime pñdicabat. Matth. xij. Ex abūdātia
cordis os loqf. Regit qppe q ano a dñi
pñtiōe xij. ipa cū brō maximino vno de
lxvij. discipul cui a brō petro fuerat comē-
data: z lazar? z martha z marcella pedis/
seq marthe z brūs cedoni? q cecus fuerat
a natiuitate z plures ali ab infidelibz fue-
rūt expositi pelago sine gubernatoze vt si
mul oēs submergerēt. Vno āt nutu mar-
siliā aduenerūt vbi cū null? eos recipere
veller sub qdā porticu q fauo gēt? ill? pe-
rat morabat. Cū āt magd. videret pplm
ad phanū pcurrere vt idol imolaret: a sur-
gēs vultu placido: facie serena: lingua di-
serta atqz discreta eos ab idolo z cultura
reuocabat: z chm pñtissime pñdicabat:
z mirabāt vniversi p faciētia z p dulce
ne eloqntie. Hec miz certe si os illud qd
tam pia z tam dulcia pedibz saluatorz in h
fixerat oscula ceteris amplius hbi dei sp
raret odorē. Qñ z pñapez prouincie cum
eius vxore cōuertit z omnia idolorz tem-
pla in ciuitate illa destrui fecit: vbi cōstru-
cta fuit chm ecclia z ibi brm lazarus epm
vnanimis elegerūt. Tādēqz vino vno ad
citatē aquē fenerūt p lz illū ad chm fidē

¶ Ber. de sc̄a Maria magd.

per multa miracula adduxerunt. vbi beatus maximus est in ep̄m ordinatus. In singulis aut̄ pdictis loc̄s br̄a magd. semp̄ ch̄m pdicabat: de nullo siquidē libebat eloqui nisi de amico suo dulcissimo iesu. Ch̄y. Hic am̄tū mos est vt amorē suū silēt̄ regere neq̄ant: enarrat̄ frequē? vt ip̄a assiduitate narrādi solariū amor̄ sui capiant. Hec ille.

Tertiu qd̄ declarat ardētissimā dilectionē magd. ad ch̄m est singularissima vine benignitatis ostēsiō: que marie pt̄p̄ tria p̄cipua bñficia sibi a dño impensa. Pr̄mū est bñficiū gratiose defensionis. P̄tra phariseū intra se murmurāte Lu. vii. z dicente. Hic si esset p̄beta zc̄ Aug. P̄ pharisee inuitator z irrisor dñi: dñm pascis z a q̄ sis pascēd? nō irellig? zc̄ Idē. It̄a itelligat pharise? si nō potuerat videre peccantē: quō potuit audire cogitātē? Proposuit ḡ similitudinē de duob; q̄ debebat vni feneratori. Et̄ia ei ip̄z sanare cupiebat ne gratis ap̄ d̄ eū panē cōcederet. Dicunt ḡ p̄ba dñi in hac similitudine z agē vtrūq; vt z inuitator: ille sanet̄ cū suis discip̄tib; dñm n̄m iesū ch̄m parit̄ vidētibus: parit̄ ignorātib; z vt illa mlier h̄bat fiducia p̄fessionis sue ne pūgat̄ vltēri? aculeis sue p̄scie. Hec Aug. It̄e defendit dōmin? magd. p̄tra marthā sorore suaz de ip̄a p̄gentē. Lu. x. Aug. Cū maria audiret suauit̄ verbū dulcissimūz corde m̄eritissimo pascere iterpellato dño a sorore sua quō putam? eā timuisse ne diceret ei dñs surge z adiuua sorore tuā. P̄tra em̄ suauitate tenebat: qz p̄fecto maior est refectio m̄eris ḡ v̄tr̄: excusata est: sed it̄ securior. Hec Aug. It̄e defendit eā a discipulis in digne ferentibus eū vngeret caput ei? Nat. x. vii. Sc̄dm est bñficiū fructuose p̄solatiōis cū audiuit remissionē p̄tōz suoz. Lu. vii. Cōuersus dñs ad eā d̄t. Remittitur tibi p̄tā tua. Mellifluū verbū d̄ locūda sn̄a. Et qd̄ potuit audire melius: qd̄ vtil? qd̄ locūde? B̄t̄i aut̄ p̄s. q̄y remissi sunt iniquitates zc̄. Potuit itaq; dicere magd. illd̄ p̄s. Sc̄dz mltitudinē volorū meoz in corde meo p̄solatiōes tue letificauerūt aiām meā. It̄e q̄mā exp̄licet qn

ta fuerit p̄solatio magd. qn̄ stabat z ambulabat verbū ch̄i qn̄ p̄uerfabat cū maria matre dñi: qn̄ angelos vidit resurrectōez dñicam sibi annūciātes: qn̄ p̄ma resuscitata dñm vidit z vocata est ab eo Maria. Voluitq; pedes ei? tāgere: missa est vt apl̄is nūciaret resurrectōez ch̄i: z sic facta est ap̄loz apl̄a. It̄e qn̄ postea cū alijs mulierib; tenuit pedes dñi dū eis apparuit i via: qn̄ etiā in eremo ex̄ns q̄tidie sursum eleuabat: vt statim dāte deo dicitur sum? Sed o q̄nta fuit ei? iocūditas cū dispositiōe dei in extrō vite sue a sacerdote q̄ dā inuēta est quē ad br̄m maximū mltē vt die resurrectōis dñice ad oratoriū sol? ingrederet tpe q̄ ad matut̄ nū surgere cōsueuerat. Qd̄ cū fecisset: vidit in oratorio magdalenā spacio duoz cubitoz eleuatā a terra stantē in medio angeloz. Q̄ntū fuit magd. gaudiū qn̄ postremo p̄uocato vniuerso clero ab ip̄o ep̄o scripsimū dñi sui cor? cū mltā lachrymaz inundatiōe suscepit̄ an̄ altare p̄strata gl̄osam animā emisit ad celos. Admirabilis deus. P̄pater misericordiaz q̄ obliuiscer? oim̄ iniquitātū q̄s fecit impi? si ad p̄niaz reuertat. Ecce oñdisti nobis tu br̄a magd. q̄nta est bonitas tua: q̄nta patientia: q̄nta caritas: q̄nta gr̄a cui post cordis p̄punctiōez tantas et tādulces p̄solatiōes p̄tulisti.

Tertiu est bñficiū miraclose opatiōis. j. Regū. ij. Quicūq; honorificauerit me: gl̄ificabo eū dixit dñs: B̄t̄issimā igit̄ magdalenā q̄ tādeuore dñm sp̄ honorificauit gl̄ificare voluit dñs multiplicet in opatiōe miracloz: de quib; h̄c pauca tm̄ succinere dicitur sum? Legim? q̄ p̄ncipi p̄uincie z eius vxori dormietib; mirabil̄ apparuit terribiles eis p̄natiōes ingerēdo quib; et postea q̄ magd. z q̄ cum ea erāt hospitiō recepissent: ip̄a magd. a dño impetravit heredē ip̄amq; heredem matrē in insula marina longo tēpore mortuā integram seruauit. Ultra etiā biēn̄ij spaciū seruato etiā illeso puerulo: imo qd̄ plus est educato et nutrito acti mater viuens extitit. Vide legendā. Item legit̄ q̄ mulier quodam cum esset in nauī pregnās z se periclitari conspiceret: magdalenā inuocauit: vouēs si euaderet/ filiu; suū ei? mōasterio

donaturā. Statimq; femina s̄perz habitu venerāda apparuit ei: q̄ eā p̄ manū arri- piēs alijs p̄dicatib; ad lit̄ incolumē p̄- ducit. Ipsa aut̄ filiū peperit z vorū fidelit̄ adimpleit. Itē legit̄ cū q̄dā oculoꝝ lūine p̄ uar̄ cū ad m̄nasteriū magdalene p̄geret z s̄ ducto: ei diceret se iā eccl̄iaz videre: ille maḡ voce exclamauit. O sc̄ta magda- lena: nūq; aliqñ videre poterō eccl̄iaz tuā. Statimq; apti s̄nt ocl̄i ei. Itē legit̄ dū q̄ dā ob pecunie exactionē in cōpedib; tene- ret: magdalena sep̄ in adiutoriū iuoca- bat. Et ecce nocte q̄dā mulier q̄dā specio- sa sibi apparuit q̄ vincula frāgēs z ostia referās vt fugere impauit: q̄ se solutū vi- des. p̄tin̄ inde fugit. Vide hec z alia plu- rima in legēdis. Et dicit̄ itaq; p̄z excellē- tia amoris q̄ brā magdalēa ch̄m dilige- bat. In q̄ apparet excellētia sue fr̄uose p̄- sectōis q̄ marie in amore d̄i p̄sistit. Idcir- co recte p̄ponit̄ vt sp̄ale exēplar sc̄itatis z fr̄utis q̄d insinuat̄ s̄ba d̄ni de ipsa p̄icen- tiis. Vidēs hāc mulierē.

Tert̄ia ē excellētia p̄replatiōis eleua- tiue. Ipsa em̄ ē exēplar p̄cipuū z spe- culū vite p̄replatiue. Ipsi do. Actiua vita mūdanis reb; bñ v̄rif. p̄replatiua p̄o mūdo renūciās soli d̄o viuere delectatur. Hec ille. Excellētia aut̄ cōreplatiōis eius v̄ria p̄cipue declarant.

Primū ē d̄ni s̄bi studiosissima auditiō

Sc̄dm ē deserti loci solitaria inhabitatiō.

Tertium est angelorum dulcissima as- sociatiō.

Primū est d̄ni verbi stu- diosissima auditiō. Vñ d̄ ea d̄r Lu. x. q̄ se- des sec̄ pedes d̄ni audiebat s̄bū ill̄. Aug. Intēta erat maria dulcedini s̄bi d̄i. Intē- ta erat martha quō pasceret d̄m. Intēta erat maria quō pasceret a d̄no. A martha p̄uiniū d̄no pabaf in cui⁹ p̄uino iā ma- ria locūdabat. Hec ille.

Sc̄dm est deserti loci soli- taria inhabitatiō. Ita em̄ cor ei⁹ fixū erat in d̄no sic eleuatū ad q̄redū q̄ sursum s̄urcō tēplādū vbi ch̄s ē in dextera d̄i sedēs q̄ nihil de m̄do videre aut cogitare posat s̄z solū d̄m suū. Iō ad desertū se trāstulit. vbi p̄. xxx. ānos incognita māsit. Ps. Ecce elō- gaui fugies z mansi in solitudine.

Tertium est angelorū dul- cissima associatiō. Diligit em̄ angeli p̄so- nas p̄replatiuas. Singul̄ ar̄ d̄leb; septies eā angeli eleuabāt vbi suauissimis d̄apli- b; satiabat: z inde p̄gelos eosdē ad locū suū reducebat z corpali- b; alimētis nutre- nus indigebat. Et narrat egipp̄ i q̄dā tractatu. Imōi q̄ppe corpali- b; eleuatio oñdebat p̄fectissimā eleuatiōem mēt̄. Ps. Quis dabit mibi pēnas sic̄ colūbe z vola- bo z req̄escā. In p̄replatiōe vine bonitatis p̄z itaq; excellētia p̄replatiōis br̄e maḡ. Ip̄e quā recte p̄ponit̄ a d̄no tāq; sp̄ale spe- culū z exēplar sc̄itatis cū de ea dicit. Vñ des hāc mulierē. Videam⁹ igit̄ hāc mu- lierē sc̄tissimā z ei⁹ exēplo dilect̄m luge- re. p̄missis delict̄: d̄m toto corde dilige- gere: atq; deuotiōi z orōni p̄ v̄rib; instare. Hāc tota deuotiōe veneremur z supplic̄ corde rogem⁹. q̄tin⁹ ei⁹ merit̄ z p̄ci- bus n̄roz veniā p̄ctōꝝ obtinere z gl̄iam cōseq̄ mereamur eternā. Amē.

Ser. De br̄o iacobo aplo.

Cū est dare

Mobus paratū ē a patre meo. Matth. xx. In collatiōe mu- nerū gr̄e z gl̄ie locū nō h̄z p̄sonaz acceptō q̄ nō ē ap̄ d̄m vt habet Act. x. Cū tamē de⁹ nulli sit obligat⁹: p̄t absq; iniusticia de suo dare q̄ntū vult z cui vult. Iuxta il- lud Matth. xx. An nō licz mibi qd volo facere: Et iō d̄r d̄ns iacobo z ioāni q̄ co- gnati sui erāt. Sedere mecū ad dexteraz v̄ sinistra nō ē meū dare vob; s̄z q̄b; para- tū ē a p̄re meo. Qd sic exponit̄ s̄m L̄bz. Nō ē meū dare vobis q̄ illud a me nō ha- beo s̄z a p̄re. s̄m Rabanū. Nō ē meū dare vob; sine v̄ro merito z labore. s̄m Reymū- giū. Nō ē meū dare vob; q̄les vos est; icz sup̄bz z ab̄itiōis: s̄z h̄uilib; Et s̄z Hiero. Nō ē meū dare vob; rōne cognatiōis car- nalis: sed electionis eternalis s̄m quam regnum celozum paratū est electis ante mundi p̄stitutionē p̄pter acceptationem passiōis ch̄i p̄uise. Et iō d̄r. Deū ē dare q̄b; paratū est a p̄re meo. Paratū est aut̄ ce- loꝝ regnū br̄o iacobo p̄cipue p̄p̄tia.